

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XII. évfolyam 10. szám (105.) - 2015. december

Család - közösség

A mai napon elénk állítja az Egyház Mária, József és Jézus közösségét, a Szent Családot. Mitől szent ez a család?

Háromjuk életközösségéből ugyan csak néhány eseményt és napot ismerünk közepes részletességgel, és ezek közül mai társadalmunkra nézve egy is sok szokott lenni (nevelőapa, hajléktalanság, gyilkos indulat és migráció) egy komoly, hosszan elhúzódó krízishez... Nem, nem a problémamentesség miatt szent.

A mai evangéliumban elhangzó

történet a Gyermekek elvesztésével kapcsolatban... Nem, nem a tévedéstől vagy feledékenységűtől való mentesség miatt szent.

Szintén ugyanez a szakasz tanúskodik arról, nem volt kész válaszuk, tökéletes megoldásuk a felmerülő váratlan élethelyzetekre... Nem, nem a tudatosságuk és rutinosságuk miatt szent.

Istennek lefoglaltságuk miatt Szent Család. A figyelmük fókuszában Isten volt

mindháromjuknak, most ebben kövessük őket! *Gábor atya*

Mikulás a kiserdőben

Idén is folytatódott a sokéves hagyomány, december 5-én a gyerekek találkozhattak Szent Miklóssal a kiserdőben. Az esemény szervezésében annyian vettek részt, hogy a főszerző, Salamon Adrienn alig győzte felsorolni:

Szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki valamilyen formában segített a szombati Mikulás várás létrejöttében. Először is köszönet és hála a Jóistennek, hogy szép időnk volt, és hogy oly sokunkat összegyűjtötte. Köszönet szervezőtársaimnak - főleg Katának - a segítségükért. Köszönet Miklós Mikulásnak és a krampuszainak, segítőknek (Marcsinak, Enikőnek, Endrusnak). Köszönet Gergőnek és Editnek az éneklés vezetéséért. Köszönet Simó Julinak és gyermekeinek a plakátokért. Köszönet mindenkinek, aki hozott enni és innivalót a kiserdei agapéhoz. Köszönet azoknak, akik betegség miatt nem tudtak jönni, de elküldték, amit megígérték az agapéhoz. Köszönet a tartalék Mikulás zsákok

készítőinek. Köszönet a hittan tanítóknak a közreműködésükért, a játékok gyűjtéséért, a buzdításért. Külön jó volt, hogy végül Judit is el tudott jönni, a sok kis tanítványa nagyon örült neki. Köszönet Gábor atyának, hogy ő is eljött velünk. Köszönet Julinak és Hubának, hogy hozták az erdőbe az összegyűjtött játékokat, és hogy azokat eljuttatják egy alapítványnak. Köszönet Benkő Andinak a túravezetésért. Köszönet azoknak, akik hívtak másokat is. Köszönet mindenkinek, aki eljött. És külön köszönet azoknak, akiket kifelejtettem a felsorolásból! Milyen jó ennyien részt venni valaminek a létrejöttében!

„Itt fog lejönni...”

Advent második vasárnapján utat készítettünk a gyerekekkel, teljesítve az evangélium felszólítását: „Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit.” (Lk 3,4) Az utat egy barna bársony jelképezte, amin azonban szúrós, piros

foltok éktelenkedtek. A gyerekek kicsit tanakodtak, hogyan lehetne eltüntetni a szűrős részeket, végül megegyeztek abban, hogy valamiféleképpen le kell őket takarni. Ekkor Gábor atya elővett egy kosárnyi puha szívet, amik a jócselekedeteket, imákat, lemondásokat jelképezték, és a gyerekek hatalmas lelkesedéssel tapasztották oda őket a szűrős foltokra. A szőnyeget végül odavittük a mellékoltárhoz, ahol majd a Betlehem fog állni. Miután helyére került minden, emlékeztettem a gyerekeket arra, hogy az oltár mellé fenyők kerülnek majd, amiket a korábban kiosztott papírszívekkel fogunk feldíszíteni, s azokon is ott lesz a

Jézusnak szánt ajándékunk: a jócselekedeteinket, imáinkat, lemondásainkat ábrázoló rajzok. „És itt fog lejönni” – mondta erre boldog átszellemültséggel az egyik kisfiú, akinek a fejében összeállt a történet: Jézus eljön, a puha szíveken lépdelve lesétál az oltár lépcsőjén, hogy megnézze a neki készített ajándékokat.

„Áldalak téged, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és okosak elől, és feltártad a kicsinyek előtt.” (Lk 10,21) Bizony, pontosan ez történik karácsonykor: Jézus eljön, az adventi várakozással puhává tett szívünkön lesétálva megnézi, mit készítettük neki. (Bakó Dóra)

Ádventi imaest

2015. december 19-én délután 5 órakor Gábor atya kihelyezte az Úr Jézust az oltárra és rózsafüzér imádsággal kezdetét vette templomunkban az adventi imaest. Az est során lehetőség volt gyónásra, amivel – Istennek legyen hála – sokan éltetek, így jól jött Bence atya segítsége is. A rózsafüzér társulat vezetésével az örvendetes rózsafüzéért imádkoztuk a már megszokott módon, minden tizedet más testvér vezetésével. A rózsafüzér elimádkozása után taizéi imaest kezdődött, melyet Kósa Gergő vezetett.

Az imaest során taizéi énekeket énekeltünk, a Szentírásból olvastunk fel részeket és közben a gyónás csak ment, csak ment. Az imaest végére épp elfogyott az utolsó gyónó is, mikor Gábor atya kilépve a gyóntatószékből felajánlotta, hogy ha szeretnénk, akkor folytathatjuk az estét egy szentségimádással. Természetesen éltünk a lehetőséggel, ki ne szeretne minél hosszabb időt az Úr Jézussal tölteni? A szentségimádás közben énekeltünk, saját szavainkkal imádkoztunk, valamint közbenjáró imát kérhettünk és kaptunk. Aki jelen volt, mindenki élt a közbenjáró ima kérésének lehetőségével és az egész imaest még inkább segítette lelkieben megélni az Úrra várakozást.

Mit kaptam az imaesttől? Egy csodás együttlétet az Úrral, megerősítést hitben, lelkieben és továbbra is csak azt kérem, hogy az elkövetkező új évben továbbra

is minél inkább tudjam napjaimat az Ő jelenlétében megélni, tölteni és sok olyan napom legyen, amikor is dalol a lelkem, neki zeng dicséretet. (Viki)

A borongós, ködös szombat estén kilépek házam kapuján, elindulok a templom felé. A gondolataimat megpróbálom Jézusra terelni, befelé figyelek. Belépek a templomba, nagyon hideg van, előre megyek, leülök a padba, elmélkedem. Taizéi imaóra kezdődik, Gergő meggyújtja a sok mécsest. Ahogy meggyulladnak a mécsesek, mint megannyi csillag. Úgy érzem, mintha én is egy pásztor lennék Betlehemben, aki kint a csillagos ég alatt őrzi a nyáját, mintha angyal hívna gyere közelebb. Az Oltáriszentségen játszanak a gyertya fények, odamegyek, letérdelek, énekeljük a taizéi énekeket. A szívem kapuja még csak résnyire van nyitva, de mintha valaki bebocsájtást kérne, zörget, Jézus szeretne megszületni bennem. A kapu kitarul, és a gyermek Jézus behozza sötét szívembe a fényt. Érzem, jó így Jézussal lenni. Közben az imaóra véget ér. Gábor atya és Bence atya befejezték a gyóntatást, előre jönnek az oltárhoz és letérdelnek. Már csak páran vagyunk a templomban, ugyan hideg van, de szívünk melege átjár minket, még nem tudunk elszakadni az Úrtól. Gábor atyával páran ott

maradunk az Oltáriszentség előtt, imádkozunk egymásért, Jézus szeretete összeköt minket. Elindulok kifelé a templomból, és viszem a fényt, amit Jézus gyújtott meg bennem, öröm jár át, jó hogy itt lehettem. (Melinda)

Nagy örömmel vettem, mikor Gábor atya hirdette, hogy gyónással egybekötött imaóra lesz. Köszönet neki és Bence atyának a lehetőségért és minden más szervezőnek a szépen összeállított imaóráért. Először rózsafüzért imádkoztunk majd Gergő nagyon színvonalas hangszeres-énekes áhítatot tartott. Nekem nagyon sokat segített az imaháttér abban, hogy a gyónásra még jobban ráhangolódjak, letegyem a külvilág dolgait, a gyónás után pedig a hálaadásban és a maradék időre való készülétkben. Még egyszer köszönjük! (Katona Erzs)

Vendégünk volt a Hit és Fény mozgalom Szivárvány közössége

Advent negyedik vasárnapján plébániánk közösségével együtt ünnepelt és az egész napot nálunk töltötte vendégségben a Hit és Fény lelkeségi mozgalom egyik csoportja. A Hit és Fény 1971-ben alakult Franciaországban, egyik létrehozója Jean Vanier. A mozgalom, melyhez értelmi

fogyatékosok és segítőik tartoznak, ma már 81 országban van jelen.

A Szivárvány csoport tagjai közül négyen is ministráltak a 10-es szentmisén, majd délután együtt imádkoztak-beszélgettek a plébánián. Itt látogatta meg őket a pásztorjáték három főszereplője: Jézus, Mária és József. A Kisjézus felébredt a nagy melegben, és visszamosolygott a neki örülő, ránevető arcokra. A találkozás után a nálunk szerzett élményekről kérdeztük a közösség tagjait.

ÖHL: Köszönjük, hogy eljöttetek hozzánk, és velünk töltöttétek az adventi készülődés végét! Hogy éreztétek magatokat nálunk?

Hit és Fény közösség: Az volt a legjobb, hogy a templomban imádkoztunk, és négyen ministrálhattunk is. Máshol nem tudunk ministrálni. Itt befogadtak bennünket a ministránsok, és a végén megköszönték, hogy együtt szolgáltunk, és így sokan álltuk körbe az oltárt.

Nagyon jól esett, hogy Gábor atya a mise elején külön köszöntött bennünket. 2004 óta a közösségünk tagja, és mindig meglátogatjuk, bárhol is szolgál. Voltunk nála Esztergomban is. Hiába tartozunk egy közösségbe és találkozunk minden hónapban, mi nem vagyunk minden vasárnap együtt a szentmiséken, erre csak évente csak négyszer van lehetőségünk, így nekem nagy élmény volt ez az együttlét.

Itt a gyerekeknek fontosabb a szerepe, mint másutt, nagyon tetszett, ahogy az atya szólt hozzájuk, kihívta őket.

Nagyon jó volt látni a Szent Családot és a Kisjézust!

Pásztorjáték

Idén Mandák Enikő vállalta a pásztorjáték betanítását, és a harmincnál is több kisebb-nagyobb szereplő irányítását. A próbák advent elején kezdődtek, és minden vasárnap szorgalmasan gyakoroltak a gyerekek, ami meg is látszott az előadáson. A

szervezővel és a szereplőkkel a főpróbán beszélgettünk.

Mandák Enikő: Eredetileg csak segítő lettem volna, Boda Gabi kért meg, hogy vegyek részt a pásztorjáték szervezésében, amire igent mondtam. Aztán úgy alakult, hogy Gabi nem töltötte itthon a karácsonyt, így rám maradt az egész rendezés. Én kerestem a darabot is, de kicsit átírtam azt, amit találtam. Jó látni, hogy a gyerekek milyen ügyesek, és jó érzés, hogy ezt én „alkottam”. Az is jó, hogy megbíztak bennem, és megkaptam a szervezést. Gyorsan elrepült az idő, olyan, mintha most kezdtük volna a próbákat. Nekem idén

ezzel sokkal hamarabb eljött a karácsony, mert már hetek óta ez tölti be az életemet. A családom is sokat segített, apu minden próbán itt volt, a díszletet pedig az anyukámmal együtt festettem. De a legfontosabb az, hogy nagyon büszke vagyok a gyerekekre.

Dorogi Lili: Meglepett, hogy én lettem Mária, nem számítottam a szerepre. Nagyon örülök neki, mert szeretem a kisgyerekeket, és így tarthatok egy kisbabát az ölemben. (Sajnos Lili csak az egyik próbán tarthatta a kezében a két hónapos Andrást, Major Kata és Subai Gáspár kisfiát, mert a kicsi két nappal karácsony előtt kórházba került, így a pásztorjátékon egy műanyag baba került Lili ölébe. Adjon az Úr mielőbbi gyógyulást!)

Kocsmár Janka: Már kétszer voltam angyal. most én leszek az unoka, aki együtt fogja díszíteni a fát a nagymamával, és megelevenedik előttük a karácsony története. Már nagyon várom, hogy előadjuk, és anya és apa megdicsérjenek.

ÖHL: Áron, te vagy a darab főszereplője, rengeteg szöveget kellett megtanulnod!

Csernyus Áron: Jó érzés, hogy Enikő ennyire megbízik bennem, eddig vagy pásztor vagy király voltam, most Gábrriel arkangyal leszek, és az elejétől a végéig minden jelenetben szerepelek. A szöveget nem volt nehéz megtanulni, bár hosszú, de beosztottam, és minden nap tanultam belőle egy kicsit.

Képes hírek

Ismét kicsit szebb lett a templom udvara: a kocsibehajtóra és a járda mellé murvát terített Sánta Laci bácsi, így nem hordjuk majd szét a sarat esős időben.

Két nappal karácsony előtt közösségünkben 32-en látogattak el az Idősek Otthonába, hogy ott szobáról szobára járva hirdessék a karácsony örömhírét. Volt köztük babakocsis kisgyerek és idősebb, olyan, aki már sokadszorra vesz részt ilyen alkalmon, és olyanok, akik először mentek énekelni. Ajándékképpen az otthon minden lakójának vittek egy-egy angyalkát is.

Az advent első vasárnapján kiosztott papírszívek díszítik a Betlehem melletti fenyőket. A gyerekek rárajzolták a szívekre a Jézusnak készített ajándékaikat, felajánlásait.

Karácsony délelőttjén Gábor atya köszönetet mondott azoknak, akik sok időt áldoznak a közösségért, ellátnak egy-egy feladatot év közben. Öröm, hogy egyre többen vannak olyanok, akik megtalálják a feladatukat, küldetésüket a közösségben.

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap: 8, 10 és 18 órakor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órakor

Kedd, Szerda, Szombat: 7 órakor

Péntek: 18 órakor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órakor

Minden pénteken: 17 órakor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órakor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órakor szentségimádás

Gyóntatás: A szentségimádások alatt. Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmeákoszási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

A hittanok helyszíne a Plébánia tanács- illetve emeleti terme.

A hittancsoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). *Felelős kiadó:* Lak Gábor plébános, *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter; *Honlap:* www.pestszentimre.plebania.hu